

”Å TA PÅ PASIENTENS KROPP” – FORTSATT ET TABU I KARAKTERANALYTISK ORIENTERT PSYKOTERAPI?

Per Harbitz og Petter Lohne innleder om prosjektet

”WSP-studien” Psykoterapi og somatisk psykodiagnostikk; en kvalitativ studie av psykoterapi-effekt undersøkt ved Nic Waals somatiske psykodiagnostiske metode, (WSP)

Nedenfor følger en kort redegjørelse for prosjektet. På medlemsmøtet vil vi gjerne kort vise deler av undersøkelsen. Vi vil også innlede om undersøkelsens historie og bruk i klinikken. Som kjent ble den utviklet i det karakteranalytiske miljøet, spesielt innen de delene av barne- og ungdomspsykiatrien som var influert av Wilhelm Reich.

Vi vil også berøre undersøkelsens aktualitet i dag i lys av moderne kropporientert forskning, forståelse og metode i psykoterapi. For NKI spesielt tror vi det er av interesse å diskutere hva WSP-metoden kan tilføre i veiledning og undervisning av kandidater, selv om dette kan bli å foregripe resultatene av studien.

En problemstilling knyttet til metoden som vi tror fortsatt er aktuell, og som kanskje fordrer en større samtale, er hvorvidt WSP-metoden med berøring av pasientens kropp, kan ha eller har konsekvenser for psykoterapirelasjonen som er altfor uforutsigbare eller ukontrollerbare til at metoden kan forsvares? Og hvis WSP-metoden brukes, hvilke forutsetninger må da ligge til grunn på forhånd? Vi håper og tror at studien kan bidra til å belyse dette.

”WSP-studien” er et forskningsprosjekt ledet av psykologspesialist/Phd Kjersti Solhaug Gulliksen, faglig rådgiver ved Norsk Karakteranalytisk Institutt (NKI) i samarbeid med psykologene Petter Lohne og Per Harbitz ved NKI.

Studien er todelt:

1. Opptil 20 pasienter hos lærere og kandidater ved NKI undersøkes med WSP omkring oppstart og avslutning av intensiv psykoterapi. I tillegg fyller pasienten ut et selvrapporteringskjema (IIP) for interpersonlige vansker, også ved oppstart og avslutning. Psykoterapien må i utgangspunktet antas å vare i minimum ett år og andre gangs undersøkelse gjøres etter maksimum 2 år. Terapeuten intervjues i etterkant av andre gangs undersøkelse. NKI står som ansvarlig institusjon for denne delen av studien. (Studien er godkjent av Regional Etisk Komite, REK)
2. Som del av en evalueringsprosess ved BUP-Vest, Diakonhjemmet Sykehus, undersøkes 6-8 barn på tilsvarende måte med WSP. Her scores også barnet ved oppstart og avslutning etter vanlige prosedyrer ved klinikken for interpersonlige vansker.

Studien følger den prosedyren som ligger som forutsetning i selve WSP-undersøkelsen og som benyttes i klinikk, ved at undersøker har en kort samtale med terapeuten etter avsluttet første og andre gangs undersøkelse om resultatene av undersøkelsen.

Spesielt ved dette prosjektet er at undersøkelsesresultatene drøftes i forskningsgruppen i forkant av samtalene med terapeuten.

Begge studiene er fortsatt inne i en rekrutteringsprosess av pasienter. Til nå er 9 pasienter rekruttert fra NKI.

Problemstillinger

- 1. Hvordan opplever pasienter og terapeuter bruken av metoden?*
- 2. Kan WSP-metoden benyttet ved oppstart og avslutning av psykoterapiforløp vise kroppslig endring ved funn gjort i undersøkelsen og endring av personlig innsikt/opplevelse hos pasienten? Får man ved bruk av metoden ny kunnskap som andre standardiserte metoder allerede i bruk, ikke gir?*
- 3. Om slike endringer kan påvises, er det noen sider eller dimensjoner ved WSP-metoden som viser større utslag (mer tydelig endring) enn andre?*

Om det er av interesse, kan en bok av Einar Moe om WSP-undersøkelsen kjøpes ved henvendelse til Per Harbitz (tlf 91116769) eller Petter Lohne (tlf 99432607), eller på møtet.